

Đề bài

Em hãy tả quang cảnh
một phiên chợ Tết ở
nông thôn bằng sự
tưởng tượng của em.

Bài làm

Mặt trời tiết cuối đông nhọc nhằn chọc thủng màn sương sớm, từ từ nhô lên khỏi rặng tre của làng xa. Bầu trời dần tươi sáng, cảnh vật như bừng tỉnh để đón chào ngày mới, đón chào một mùa xuân mới đang sắp sửa tới gần.

Từ các xóm làng, từ các mái nhà còn sương lam ôm ập, mọi người đổ ra đường, người gồng gánh, kẻ bung thúng, xách giỏ, có người đẩy xe thồ hàng. Họ lần lượt dồn lên con đường lớn. Vai kiu kịt, tay vung vẩy, chân đi thoăn thoắt... Tất cả đều tiến về chợ huyện.

Phiên chợ Tết thật đông. Tiếng lợn con eng éc, tiếng gà oát... oát, tiếng vịt cạc cạc, tiếng người nói bô bô trong chợ. Các gian hàng nhanh chóng được bày biện. Nào áo, quần, giày dép nhiều loại, bánh mứt đủ màu, rau quả tươi roi rói, kẻ mua người bán lon xon, chặt ních. Trước cổng chợ, những bức tranh lợn, gà, chuột, ếch... được giải treo tiếp nối nhau trông đẹp mắt. Rồi bức tranh của làng quê cũng hiện lên đàng xa: Biển lúa vàng óng ả, chú bé ngồi ngất ngêu trên lưng trâu ung dung thổi sáo, đàn cò trắng nhón nhờ trên bầu trời xanh thẳm, chim én lượn vòng trên xóm chợ... Một bức tranh đầy quyến rũ, ấm áp lạ thường.

Sương tan, nắng ấm rải nhẹ trên hoa lá, chợ đông nghẹt, đủ thứ màu sắc trà trộn, đủ thứ âm thanh chen lẫn. Không ai nói to cũng không ai nói nhiều. Nhưng luồng phát âm của vô số người đã làm phiên chợ âm âm giữa miền quê yên bình và vô cùng tươi vui, trù phú. Sắc xuân rón rén đến gần, xuân phảng phất trong từng nụ họa đang chúm chím.

Mặt trời đã ngả về phía tây, chợ vẫn tung bừng hàng hóa vẫn tấp nập ở các quây. Từ các nơi, các loài hoa nường nượp đưa về. Nào hoa mai, hoa đào, hoa cẩm chướng, hồng nhung... Chúng rạng rỡ như cô thiếu nữ, chúng lay động dưới nắng xuân như tuổi đôi mươi. Đây đó, một vài cụ đồ nho hí hoái viết thơ xuân, viết những câu đối đỏ trên bức sáo, mọi người chen nhau đọc. Có người mãi ngắm tranh, ngắm hoa, đọc thơ mà quên cả thời gian đang vận hành, buổi chiều hừng ửng đã nhạt nhòa ngả xuống.

Cho tới lúc trời tối, chuông chùa vắng vắng ngân vang, mọi người tạm ngưng phiên chợ. Họ lũ lượt trở ra về. Khung cảnh tung bừng nơi chợ Tết bắt đầu mờ dần mờ dần rồi mất hẳn, không còn trông thấy một cái gì nữa bởi sương đêm. Phảng phất trong không khí có mùi hương quen thuộc, mùi lúa mới, mùi trái ngọt, hoa thơm... Tất cả đều đặc biệt, đáng yêu, đáng quý bởi nó là mùi vị của một làng quê Việt Nam trù phú, thắm đượm nghĩa tình, ấm nồng hương đồng cỏ nội.

Phiên chợ Tết đã đem đến cho con người bao điều thú vị. Ai cũng hồi hã, khẩn trương với công việc của mình. Họ rạo rực đón xuân trong niềm vui lao động. Tôi cũng hồi hộp đón xuân và lo nghĩ đến nhiệm vụ của chính mình.